

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਦਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਓ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਗੀਤ:-** ਆਜ ਅੰਧੇਰੇ ਮੇਂ ਹੈ ਇਨਸਾਨ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਗੀਤ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਵੇ। ਗਿਆਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਗਿਆਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਆਸੂਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਕੁੰਭਕਰਨ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿੰਪਲ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਹਠਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਬਾਪ ਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਸੁੱਖ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਿਵਾਏ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਤੋਂ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਸਨਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਸਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਪਾਣੀ ਦਾ ਤਲਾਬ ਆਦਿ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਗੰਮੁੱਖ ਹੈ। ਝਰਨੇ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਗੰਗਾ ਥੋੜੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਸਨਾਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ। ਆਪਣਾ ਦੇਹ - ਅਹੰਕਾਰ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ....! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸਭ ਭੁੱਲੇ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਪਵੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਲਿਖ ਕੇ ਐਰੋਪਲੇਨ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਕੋਈ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਕਰ ਨਾ ਸਕਣ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ ਕਿੱਥੇ? ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਦ। ਇਹ ਲੜਾਈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਗ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹੀ ਦੇਰੀ ਹੈ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਓ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਮਲ ਫੁਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜਰੂਰ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਰਹੇਗੀ। ਪਰ ਕਈ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੀ ਚਲਣ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਚੰਗੀ ਮਤ ਦੇਵੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 63 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਗੋਤੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਸੁਧਾਰਣਗੇ ਨਾ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੁਧਾਰਣਗੇ। ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਸਮਝੋ। ਬਾਪ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਸੈਂਤੇਲੇ ਬੱਚੇ ਥੋੜੀ ਲੱਗਣਗੇ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਸਪੂਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਸਮਾਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮੈਂ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਉਹ ਹਨ ਭਗਤ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵੇਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਫੇਲਵਰਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫੰਡ (ਚੰਦਾ) ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਫੰਡਸ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ

ਕਹਿਣਗੇ - ਫੰਡਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਜੋ ਬੀਜ ਬੇਣਗੇ 21 ਜਨਮ ਉਸਦਾ ਫਲ ਪਾਉਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਸਮਰਪਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਮਰਪਣ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਉਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਧੇ ਅਰਪਨਮ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਈਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਪਨਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤਦ ਇਹ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਵੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਸੁਖ। ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਤਰੀ ਤਾਂ ਸਰਪਨੀ ਹੈ, ਪਰ ਦਰੋਪਦੀ ਨੇ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਿਆ ਹੈ, ਦੁਸ਼ਾਸਨ ਮੈਨੂੰ ਨੰਗਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਅਬਲਾਵਾਂ ਕਿੰਨਾ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ - ਸਾਡੀ ਲਾਜ ਰੱਖੋ। ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ ਦਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖੂਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੰਧਨ ਤਾਂ ਖਲਾਸ ਹੋਣੇ ਹੀ ਹਨ ਫਿਰ 21 ਜਨਮ ਕਦੀ ਨੰਗਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੇ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਮ੍ਰਿਤਯੁਲੋਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ।

ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਜੱਦ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਪਰ ਸਵਰਗ ਹੈ ਕਿੱਥੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਰਕ ਹੈ। ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰੋ - ਤੁਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਧ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਵਿਗੜ ਪੈਣਗੇ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਲਾਣਾ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਤੁਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਓ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਲੇ ਕਿ ਇਸ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਦ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਉਹ ਲੋਕ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਵੀ ਕੰਸ, ਜਰਾਸੰਧੀ ਆਦਿ ਅਸੁਰ ਸੀ, ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਕੋਣ ਮਾਰੇ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਲੋਗਨ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਦ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਿਰ ਵੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਘੱਟ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਡੱਬੀ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਸੋਨੇ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨ ਤਾਂ ਫਟ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਇਆ - ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪੈਣ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ਼ੇਰਨੀ ਦੇ ਦੁੱਧ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੈ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੱਦ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਗਿਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਯੋਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ - ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੀਰ ਲੱਗੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਫਿਰ ਕੁੱਕੜ ਗਿਆਨੀ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਰੇਜ਼ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰੱਖੋ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਉਵੇਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਪਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਤੇ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਖ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਂਡਵ ਅਤੇ ਕੌਰਵਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ, ਜੂਆ ਆਦਿ ਬੈਠ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਗੱਲ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਕਿੱਥੇ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਰਹਿਤ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਕਿੱਥੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਕਲਿਯੁਗ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਨੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਕਰੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਖਾਤਿਰ ਕੁਲ ਦੀ ਲਾਜ ਰੱਖੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਾੜੀ ਦੀ ਲਾਜ ਰੱਖੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਵਜ਼ੀਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਏ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਪਤਿਤ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਵਜ਼ੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਮਿਨਿਸਰ੍ਹਸ ਹਨ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਝੰਡਟਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਫਿਰ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਲ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਕੋਰਟ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੌਤ ਸਿਰ ਤੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ

ਵਿਕਰਮਾਂਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮੈਸੇਜਰਜ਼ ਹੋ ਜੋ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਮੈਸੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਬਰਤਨ ਨੂੰ ਸਵੱਛ ਬਣਾਉਣਾ। ਸਿਰਫ ਕੁੱਕੜ ਗਿਆਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਭ ਕੁਝ ਅਰਪਣ ਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਕੇ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਰਜਾਈ ਪਦ ਲੈਣਾ ਹੈ।।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੁੱਧੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਵਿਜਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਭਵ:
ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਵਿਜਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣ ਜਾਏ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਾਈਮ ਤੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਇਕ ਸਾਥ ਯੋਗ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਰੱਖੇ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤਾਰ ਨੂੰ ਕੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨਾ ਸੇਵਾ ਵਧਾਉਂਦੇ ਜਾਵੇਗੇ ਉੰਨਾ ਮਾਇਆ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰੇਗੀ ਇਸਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸੁੱਧੀ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪ ਸਰਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਹੋਵੇ - ਵਿਜਯੀ, ਇਹ ਹੈ ਸੁੱਧੀ ਦੀ ਵਿਧੀ - ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਲਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਅਤੇ ਯਥਾਰਥ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ।

*****

"ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ"

“ਹੁਣ ਵਿਕਰਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੰਪੀਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ”

ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਇਹ ਏਮ ਜਰੂਰ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤੱਦ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਪੁਰਸਾਰਥ ਹੈ ਆਪ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਸ਼ਕਤੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਮਦਾਰ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਗੁਣ ਹੈ ਸਹਿਣਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ। ਵੇਖੋ ਅਗਿਆਨਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਗਾਲੀ ਦੇਵੇ, ਇਵੇਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਗੀ? ਭਾਵੇਂ ਜਿਸ ਨੇ ਗਾਲੀ ਦਿੱਤੀ ਉਹ ਖੁਦ ਤਾਂ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਆਪਣਾ ਬਣਿਆ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਕੁਝ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਡਾ ਵਿਕਰਮ ਬਣੇਗਾ, ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੰਪੀਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਕਰਮ ਤਾਂ ਜਨਮ-ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਆਏ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਉਠਾਉਂਦੇ ਆਏ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤੇ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ (ਵਿਸਤਾਰ) ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਕਸ਼ਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਈਰਖਾ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਇਸਨੇ ਇਵੇਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰਾਂ? ਇਹ ਹੈ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਭੁੱਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੋ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਸਹਿਣਸ਼ਕਤੀ ਹੈ? ਜੇ ਕੋਈ ਕਹੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਵੀ ਜੇਸ਼ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਖਰੀਨ ਫੇਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਪਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਵਿਗਾੜਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਚੰਗਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਸ਼ ਹਨ ਗੋਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭੂਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹਨ, ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੀ ਇਵੇਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਦੈਵੀ ਸੇਲਜ਼ਸ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੈਵੀ ਹੀ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੈਵੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਆਸੁਰੀ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।